

Malmö den 20 november 2007

OLIKA PERSPEKTIV PÅ EN RÖRLIG AKTIEMARKNAD

Den 13 november arrangerade IR Excellence en paneldebatt på Setterwalls advokatbyrå i Malmö med temat: Vart går börser – hur agerar olika aktörer på en volatil aktiemarknad? Ett ständigt aktuellt ämne som ställts på sin spets genom Ericssons kvartalsrapportering och vinstvarning och som det finns all anledning att belysa från olika perspektiv. Hur sköter media sin rapportering av aktiemarknaden – skapar dreven om avgångar ett medieförakt i sin självpåtagna roll att agera både lagstiftare och verkställande statsmakt förutom sitt uppdrag som granskaren? Uppfyller media sin roll och sitt ansvar eller går man för långt? Kan man lita på analytiker som har helt olika riktkurser i sina analyser? Baseras dessa analyser på information som bara är tillgänglig för vissa? Vilka krav ställs på de noterade bolagens informations- och IR-funktion att möta analytikerna? Hur ser situationen ut för ägaren, finns det möjlighet att göra bra affärer i en volatil marknad? Det var några av de frågor som debatterades av Bo Håkansson, ägare i de noterade bolagen Biolin, Hansa Medical och Genovis, Anders Haskel, chef för HQ Bank i Malmö samt Johan Wessman, ekonomijournalist på Sydsvenskan under ledning av ekonomijournalisten Henric Borgström.

Egna aktieaffärer?

Henric Borgström inledde debatten med att fråga om de medverkande själva gör aktieaffärer. Johan Wessman informerade att som ekonomijournalist och bevakare av noterade bolag att Sydsvenskan har en etisk kod för ägande av aktier, med informationsplikt till chef och där man förbehåller sig att inte göra korta affärer. Johan själv äger inga aktier. Anders Haskel ger i egenskap av chef på HQ kunder råd i aktieaffärer och gör också egna affärer genom ett kontrollerat regelverk. Bo Håkansson, storägare i tre noterade bolag, konstaterade att han inte hade tid för aktieaffärer utan för sin krets av bolag.

Uppfyller media sin roll?

Mot bakgrund av Ericssons senaste utveckling kan debatten om Carl-Henric Svanbergs roll som VD och hans eventuella avgång kännas som ett självklart tema, ansåg Anders Haskel. Många människor har investerat sina pengar i bolaget och VD har därför ett stort ansvar för verksamheten generellt och gentemot sina aktieägare. Det ligger i medias natur att lyfta fram förändringar och tala om hur saker och ting verkligen ligger till för den intresserade publiken, konstaterade Johan Wessman. Bo Håkansson refererade till sin erfarenhet från media under sina år som verksam i det skånska näringslivet. Fortfarande kan beskrivningar i media bli bilder av en person eller en verksamhet som den som beskrivs inte kan känna igen eller begripa. I en uppgång och ett positivt mediadrev är det lätt att känna sig som en hjälte medan andra situationer belyses på andra sätt att man knappt kan visa sig ute på stan. Kanske har VDar i börsbolag så stor makt internt och vana av att bli hörda, att när en annan bild framkommer i media, visar det sig vilka ömtåliga egon som dessa VDar besitter?

Hur ofta blir det fel i media?

Eftersom det finns en konkurrens om nyheter innebär det ofta att alla nyheter inte är 100 procent rätt. Johan Wessman lyfte problematiken med att under vissa perioder kommer tjugo delårsrapporter om dagen och att det nu för tiden finns ett sextiototal noterade skånska bolag som ska bevakas, vilket i sig tyder på att det finns ett fungerande näringsliv. I jämförelser med ekonomijournalister i Danmark och Norge framstod de svenska som mer tidspressade där risken för fel är större. En del av förklaringen framhölls ligga i den svenska naturen att fokusera på en-fråge-debatter. Samtidigt lyftes frågan att bolagen själva kunde bjuda in och informera om verksamheten för media, speciellt om bolaget är verksamt i en svår bransch. Publiken lyfte frågan om inte små misstag prioriterades framför stora framgångar då det avvikande beteendet premieras i media. Blir det fel - ska det rättas

menade Johan Wessman. Positiva historier ska också lyftas fram och en dagstidning har kanske större möjlighet att belysa flera aspekter av en verksamhet än vad en affärstidning har.

Hur duktiga är analytikerna och kan man lita på dem?

Duktiga analytiker är väldigt betydelsefulla, menade Bo Håkansson. Deras perspektiv och erfarenheter från olika branscher kan användas i det egna bolaget, genom kunskapsöverföring. Sydsvenskan ägnar sig inte åt egen analys utan är inriktad på nyhetsinventering. Anders Haskel betonade att analytiker generellt sett har mindre inflytande än ekonomijournalister. Analytikerna är främst en del av en banks eller fondkommissions säljorganisation och har en tydlig roll att skapa affärer för firman. Analytiker, precis som alla andra, försöker ju räkna sig fram till resultatet eller utvecklingen i framtiden. Det rådande systemet ses som det bästa hittills då det finns många på marknaden och det finns en hälsosam konkurrens. Det enda man kan veta med säkerhet är att efter en högkonjunktur kommer en lågkonjunktur, men att det är svårt att antecipera vändningen. Från publiken kom synpunkten att analysen kan ses som ett strategiskt instrument som resulterar i en bra genomlysning av bolaget från marknaden.

Ägarförhållanden?

Panelen var enig om att riskkapitalister och hedgefonder bidragit till att driva upp priserna på bolag samtidigt som dessa ägare generellt sett är väldigt slutna vad gäller informationsgivningen och inte är granskade av media i samma utsträckning som noterade bolag. För att bevaka dessa bolag krävs det dessutom en stor insyn och kunskap vilket media i viss utsträckning saknar.

Behovet av eller kruzet med prognoser?

Den avslutande diskussionen behandlade behovet av att ställa prognoser. Johan Wessman menade att bolagen levererar information snarast för en målgrupp som består av analytiker. Det innebär att en väldigt trubbig beskrivning av bolaget. Många bolag borde lära sig att använda och verbala beskrivningar för att öka förståelsen för verksamheten och marknaden. Han hävdade dessutom att många bolag är direkt fega. De borde kunna ställa bättre prognoser än idag, eller åtminstone kunna kvantifiera prognosen i intervall. Bo Håkansson hävdade däremot att det enda man kan vara säker på är att prognoser som ska infalla vid en viss tidpunkt med 100 procents säkerhet alltid är fel.